U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobkyně: **M. P.,** zast. Mgr. Martinem Velíkem, advokátem se sídlem Praha 7, Milady Horákové 28/533, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR,** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 2. 2007, č. j. 65 Az 155/2005 – 22,

t a k t o :

I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadla žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Ostravě, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra č.j. OAM-882/VL-10-VL02-2005, ze dne 18. 5. 2005. Rozhodnutím správního orgánu nebyl stěžovatelce k její žádosti udělen azyl podle ust. § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Současně žalovaný rozhodl, že se na stěžovatelku nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ust. § 91 zákona o azylu.

Krajský soud v Ostravě dne 16. 7. 2007 předložil kasační stížnost k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu. Podáním ze dne 8. 8. 2007, které bylo zasláno dne 9. 8. 2007 Krajskému soudu v Ostravě a které tento soud následně doručil Nejvyššímu správnímu soudu dne 13. 8. 2007, vzala stěžovatelka svoji kasační stížnost zpět. Dále žádala o zastavení řízení, neboť chce rychle odjet domů.

Podle ust. § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen “s. ř. s.“), může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle ust. § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje pochybnosti. Vzhledem k tomu, že stěžovatelka vzala svoji kasační stížnost zpět do doby, než o ní bylo

rozhodnuto, Nejvyšší správní soud usnesením řízení ve věci zastavil podle ust. § 47 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. a § 108 odst. 2 s. ř. s. a contrario.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže bylo řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 29. srpna 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu